

Natalia Malek

Troposferă /

Troposfery /

Troposphere /

VERSOPOLIS

BIBLIOTECA
JUDEȚEANĂ TIMIȘ
„SORIN TITEL”

Natalia Malek

Troposferă

Troposfery

Troposphere

Timișoara

2025

Co-funded by the
Creative Europe Programme
of the European Union

BIBLIOTECA JUDEȚEANĂ TIMIȘ „SORIN TITEL”
Piața Libertății nr. 3, Timișoara
www.bjt.ro

Editor: Tudor Crețu
Traduceri: Ioana Diaconu Mureșan (poloneză-română),
Marko Tardi (poloneză-engleză)
Redactori: Marius Ciupertea, Luigi Popescu
Tehnoredactor: Cristian Clețiu

Biblioteca Județeană Timiș „Sorin Titel” este deținătoarea dreptului de autor pentru prezenta ediție.

ISBN

Bio

NATALIA MALEK este poetă, traducătoare și curator literar polonez. A publicat cinci volume de poezie: *Obręcze* (2022), *Karapaks* (2020), *Kord* (2017), *Szaber* (2014) și *Pracowite popołudnia* (2010). În 2017, *Kord*, al treilea volum al poetei, a primit premiul Adam Włodek pentru autori în afirmare. *Karapaks*, a patra sa carte, a fost răsplătită cu Premiul Gdynia pentru cel mai bun volum de poezie în 2021. Cărțile lui Malek au fost nominalizate la cele mai importante distincții literare din Polonia, printre care se numără Premiul Nike, Premiul Wisława Szymborska și Premiul Silesius pentru poezie. Absolventă a Facultății de Litere, secția engleză, a Universității din Varșovia, Malek a tradus poezie americană, precum și texte și critică de artă, ocazional scriind ea însăși recenzii ale unor expoziții de artă. Poeziile ei au fost incluse în numeroase antologii și traduse în peste zece limbi. Malek predă scriere creativă și este interesată în mod deosebit de zonele de întâlnire dintre poezie și artele vizuale.

NATALIA MALEK – polska poetka, kuratorka wydarzeń literackich i tłumaczka. Absolwentka Instytutu Anglistyki UW. Opublikowała pięć książek poetyckich: *Pracowite popołudnia* (2010), *Szaber* (2014), *Kord* (2017), *Karapaks* (2020) oraz ostatnio – *Obręcze* (2022). Laureatka Nagrody Literackiej Gdynia 2021 za książkę *Karapaks* oraz Nagrody

im. Adama Włodka 2017 za książkę *Kord*, nominowana także do Nagrody Literackiej Nike, Nagrody im. Wisławy Szymborskiej i do Wrocławskiej Nagrody Poetyckiej Silesius. Jej wiersze oraz teksty o literaturze i sztuce zostały przełożone na ponad dziesięć języków. Tłumaczka poezji amerykańskiej, wykładowczyni kreatywnego pisania, recenzentka książek i wystaw, szczególnie zainteresowana powiązaniem między literaturą a sztukami wizualnymi.

NATALIA MALEK is a Polish poet, translator and literary curator. She has published five collections of poetry: *Obręcze* (2022), *Karapaks* (2020), *Kord* (2017), *Szaber* (2014) and *Pracowite popołudnia* (2010). *Karapaks*, her fourth collection, won the 2021 Gdynia Literary Prize—Best Poetry Collection; *Kord*, her third collection, received the 2017 Adam Włodek Award for Emerging Writers. Her books have been shortlisted for major literary prizes in Poland including the Nike Literary Award, Wisława Szymborska Award and Silesius Poetry Prize. A graduate of English Studies at the University of Warsaw, she has translated American poetry as well as art writing and criticism, occasionally reviewing art exhibitions herself. Her poems have been widely anthologized and translated into more than ten languages. She teaches creative writing and is particularly interested in the intersections of poetry and visual arts.

Troposferă

„...floarea nu-și adună picioarele, numai omul își adună
picioarele.”

Tomaž Šalamun

Praguri

În felurite moduri: timpul scurs.

Pe oase plate,

pe inflamabile benzi,

pe tipsii purtate, pe umeri mulți.

Bravade

Timpul, acest vas mare, ciobit.

Îți vâri picioarele

și ești profesor la UMCS, îngrijitor la Elektrim,
vinzi ulei de măsline

în saci de câte 3 litri,

ai o bucată de teren în comuna Reszel.

Teren împădurit, pe care hălăduiesc
câini, pisici, viespi și limbrici.

Magazie

Începe la modul cunoscut: pisici, limbrici.
Lumina și-a croit drum

în magazie, dar nu zgândăre.

Unelte

Anul s-a întors cu 180 de grade.
Vântul a adus norii repede, parcă de grumaz.

Vibra nisipul
pe lângă diguri. Aveai de ce să te aperi

și unelte
am găsit mai multe.

Fire incandescente calde

Sefire, litere. Schiță și extras, fire incandescente calde,
doar pentru culoare.

Nu se mergea departe.
Stive trebuincioase și netrebuincioase,

cale ferată trebuincioasă
garnitură netrebuincioasă.

De la poartă ne urmărește cu privirea o impunătoare Bagheera.

Credințe

În aerul ăsta atât de clar
nu se poate număra nimic.

Pe aici, duminica

Pe aici, duminica, unde stau
saboții, iar noi învățăm scrierea vegetală.

Unde cheamă la jefuirea luminii
în dormitorul fără draperii.

Pe aici,
unde-s traseele albastre, fierăria și mănăstirea cartusiană,

ambele închise.
Unde se umflă vena varicoasă

și chifla prinde mucegai sub capacul coșului.
Primăvara se dezgheață

complexul din parc,
vorbe uscate li se aruncă păsărilor.

Cum să ajungi șoferul lui Tadeusz Kantor?

Mai întâi nimic nu pare să fie ideologie.
Apoi totul se dovedește a fi ideologie.

Că se pune o plombă în pustiul.
Că se aerisește după ce s-a dormit.

De durere te ține
departe, dansând, stângaci ca o algă.

O mică grevă

O mică grevă e-n casa ta, și în același timp o zi de naștere.
Cocă scânteietoare,
cremă din gălbenușuri pe abur.

Nu te-am mai văzut atât de matură,
atât de talentată,

atât de părăsită,
ca o potecă prin pădure în ianuarie.

Varșovia, ianuarie 2021

Încârligat

E ceva viu, chiar furios în tine,
care te face să te lepezi de

cojoc,
chiar și la malul mării.

Ceva ważykovat, încârligat,
împlântat

în tine. Sărută acoperișuri și covoare,
făcând corpul să lunece ca o încărcătură portuară.

Prelată și diapozitive

I

Punere în mișcare, dar a ce,
a unei idei? A prelatei pe car.

Și deodată: glasuri în fișiere AVI,
puțin tăiate.

Dacă m-ar vedea cineva în veceul ăsta turcesc,
pe vine,

sorbindu-te
din priviri, cum încerc să ascund asta!

Și deodată: lacăt pe cișmea, terasa de sub acoperiș,
o viespe între degetele de la picioare.

II

Ca și cum mereu s-ar muta din loc
decorul,

ochiul ar încerca să găsească un braț metalic, un cric,
dar pentru el toate –
secrete.

III

Poate am fost: strânsă în mine, crispată, închisă
într-un terminal

sau în altul,
cică din economie. Am economisit: voi tot da.

Documents

I

Merg inginerii.

La Hawa, chiar în mijlocul producției

de trompete, de containere.

II

Unde satul hrănește

cu mozaicuri,

dă jos nucii. N-au decât să-și găsească locul șoarecii.

III

Unde se pun întrebări, parcă în cascadă,

parcă împrăștiind în șuvoaie

cuvintele. Iunie?

Ierburi în jurul fabricii de procesare

îngroșându-se ca amidonul și mirosul umed
de ceva nedocumentat.

Arhivă salarială

Beatei Gula

Va crește în ea un oraș, o arhivă
salarială. Când va merge la mama

cu unt de arahide
de lângă centru.

Un oraș propulsiv,
asudat,

cu poștă 24/7, kebab, trapă pentru copiii abandonăți,
numai terme nu sunt.

Diferit se exprimă
ceea ce rănește de ceea ce gădilă.

Coridoare

Se pare că în spatele oamenilor se întind coridoare.

Coridor de aer, după el lunecarea respirației. Coridor de disperare. Coridor de inactivitate. Coridor mirosind a frunze de dafin, plin cu deșeuri de toate fracțiile.

Coridorul lui Szymański, care-a vrut să se-mpace iar cu soția. Coridor-cometă. Coridor-lesă, la capătul ei, un câine. Cățeeii în cosmos beau pe gratis.

Coridorul livrărilor. Coridorul retragerilor. Al geamurilor cu garnitură, cu garanție.

Coridorul contestării. Și al incontestabilului. Coridorul anchetelor, special pentru Gliwice și special pentru Kościelisko. Coridorul-tribună, în el o voce ridicată. Marmită subterană și splitter planar pentru telefoanele noastre, inclusiv a celor nedate.

Coridor pe ai cărui pereți s-au cățărat bizamii. Coridor în sanctuar și coridor în azil.

Coridorul iluziei. Coridorul represiunii. Coridor-manșon, în mijlocul lui un bilețel: fie ca întotdeauna să fie ziua ta. Coridor-lunetă. Tub, în sfârșit, tunel – puțin adânc, ca fundul unei conserve de pește.

Coridor pentru Schuman, el o să te asigure că poți zace până dimineață în așternut. Coridor – au încărunțit.

Coridoare prin care se ajunge direct la cer, și cele care duc la picioarele lui Mihail. Fără fotografii. Goale, transparente. Coridor în vapori de sulf, îmbiindu-te să te îmbăiezi. Coridorul inimii, unde oxigenatele și neoxigenatele nu se ating.

Coridorul în care am găsit cartea ta de vizită, și cel cu bandă de poliție, cu o fâșie de rips. Coridorul de tip L din fosta noastră casă.

Coridorul de tip L

Din grecescul Elena

Fugea de ciclonul Yaroslav. Și-a vizitat bunicii.

A simțit presiunea

gândurilor, apoi a învelișurilor.

Scria: purtăm cuiburi în loc de frizuri, înotăm în bălți de noroi,

dormim

în miros de ulei.

Mișcare exemplară

În privința eliberării femeilor – s-a înțeles cu mine așa:
dacă ajungi cu hârtiile până marți,

marți dăm o fugă
până la Golful Șorecarilor. Și vă spun, a meritat graba, deși
aluneca omul

ca un briceag pe coapsă,
se împleticea și-și evita familia la telefon. Și după întoarcere?
Nu doar amintiri,

grămezi întregi de lucruri de reținut. Ai mai văzut tălpi așa de
roz ca limba iepurașului? – întreb.

Bard și harababură

Au schimbat lumea: albinele, distihurile,
talgerele.

Pantofii de lac au schimbat orașul.
Când zboară glonțul din om și scuipații, furia pe două picioare
– se asociază fonetic.

Nu există nucleu
nici troposferă. Așa vrem uneori.

Periferie

Să cumperi 20 de borcane de gem roșu,
să nu-ți epilezi picioarele,
să dai cheia unor vecini

despre care se știe că-și construiesc ceva la graniță.
Și să înnoptezi, și să-ți trăiești ziua –
ca persoane raționale, decorative, incapabile să meargă
înapoi, dar încă interesate de întrebarea: deja?

Momeală gratuită

Încercăm la distanță.

A trecut cineva dintre cunoscuți prin asta? Despre râme întreb.

Cineva s-a gândit la ele serios.

Mai demult. Sigur Eliot. Lacrimile pământului, sună ca Eliot?

Poate vreun canadian.

(Pe ei îi ispitești cel mai ușor – ca râmele

au fost aduși cu japca de pe alt continent.)

Oare Erosul imaginației mele e tipul acela

care repară camere de supraveghere

pe la case? Poate-i mai bine dacă i-o împachetez în hârtie

pentru sandvișuri și-o trimit undeva.

– lui Michał

Troposfery

„...kwiat nie podkula nóg, tylko człowiek podkula nogi.”
Tomaž Šalamun

Obřecze

Na różne sposoby: przeszłość.
Na płaskich kościach,
na palnych taśmach,
na nośnych taflach, na wielu barkach.

Fasony

Czas, ta obtłuczona misa.

Wkładasz stopy

i jesteś profesorem UMCS-u, dozorcą Elektrimu,
sprzedajesz oliwę

w workach po 3 litry,
masz działkę w gminie Reszel.

Leśna działka, na którą złażą się
psy, koty, osy i glizdy.

Zaplecze

Zaczyna się po staremu: koty, glizdy.
Światło przedarło się

na zaplecze, ale nie jątrzy.

Narzędzia

Rok się obrócił.

Wiatr przeniósł kłęby szybko, jakby za kark.

Drgnął piasek

przy wałach. Było się przed czym bronić

i narzędzi

znaleźliśmy więcej.

Ciepłe włókna żarowe

Sefiry, litery. Wyrys i wypis, ciepłe włókna żarowe,
tylko jako kolor.

Nie jeździło się daleko.
Potrzebne i niepotrzebne sztaple,

potrzebny tor,
niepotrzebny tabor.

Od bramy wodzi za nami wzrokiem okazała bagira.

Wierzenia

W tak jasnym powietrzu
nie da się niczego policzyć.

Tędy, niedziela

Tędy, niedziela, gdzie stoją
chodaki, a my się uczy my pisma roślinnego.

Gdzie wołają o rozbój światła
w sypialni bez zasłon.

Tędy,
gdzie niebieskie szlaki, kuźnia i kartuzja,

obie nieczynne.
Gdzie puchnie żyła lampasowa

i sztangła pleśniej pod pokrywą kosza.
Wiosną odmarza

zespół parkowy,
suche rozmowy rzuca się ptakom.

Jak zostać kierowcą Tadeusza Kantora?

Najpierw nic nie wydaje się ideologią.
Potem wszystko wydaje się ideologią.

Że się kładzie plombę w pustce.
Wietrzy po spaniu.

Od bólu trzyma
z daleka, tanecznie, niezbornie jak wodorost.

Mały strajk

Mały strajk w twoim domu, a zarazem urodziny. Masa iskrząca,
krem z żółtek na parze.

Nie widziałam cię tak dojrzałej,
tak utalentowanej,

tak opuszczonej,
jak przesieka w styczniu.

Warszawa, styczeń 2021

Haczykowane

To żywe, aż furiaste w tobie,
co każe zrzucić z siebie

kożuch,
nawet nad morzem.

To ważykowane, haczykowane,
utkwione

w tobie. Całuje dachy i dywany,
suwa ciałem jak portowym ładunkiem.

Plandeka i przeźrocza

I

Poruszenie, ale czego,
tematu? Plandeki na wozie.

I naraz: głosy w plikach AVI,
trochę ścięte.

Gdyby ktoś mnie widział w tym tureckim wychodku,
kuczną,

zapatrzoną
w ciebie, jak próbuję się z tym kryć!

I naraz: kłódka na abisyńce, taras pod skosem,
osa między palcami u stóp.

II

Jakby wciąż przesuwano
dekoracje,

oko próbowało znaleźć wysięgnik, podnośnik,
ale to przed nim –

tajemnice.

III

Może byłam: kuczna, kurczowa, skryta
w jednym lub drugim

terminalu,
niby dla oszczędności. Zaoszczędziłam: będę wydawać.

Documents

I

Jadą inżynierowie.
Do Hawy, w sam środek produkcji

trąbek, kontenerów.

II

Gdzie wieś karmi
mozaikami,

strąca orzechy. Niech odnajdą się myszy.

III

Gdzie zadaje się pytania, jakby kaskadując,
jakby sypiąc

słowa. Czerwiec?
Trawy wokół przetwórnicy

gęstniejące jak krochmal i podmokły zapach
czegoś nieudokumentowanego.

Archiwum płacowe

Zarośnie w niej miasto, archiwum
płacowe. Gdy będzie jechać do matki

z masłem orzechowym
spod centrum.

To miasto pędne,
spoczone,

poczta całą dobę, kebab, okno życia,
tylko term nie ma.

Różnie się wyraża
to, co kaleczy, i to, co łaskocze.

Korytarze

Okazało się, że za ludźmi ciągną korytarze.

Korytarz powietrza, po nim ślizg oddechu. Korytarz desperacji. Korytarz beczynności. Korytarz pachnący liściem bobkowym, wypełniony odpadami wszystkich frakcji.

Korytarz Szymańskiego, co chciał na powrót zejść się z żoną. Korytarz-kometa. Korytarz-lejca, na jej końcu pies. Pieski w kosmosie piją za darmo.

Korytarz dostaw. Korytarz odstawek. Szyb z manszetą, z gwarancją.

Korytarz zaprzeczenia. I niezaprzeczalnego. Korytarz ankiet, specjalny dla Gliwic i specjalny dla Kościeliska. Korytarz-trybuna, w nim podniesiony głos. Podziemny marmit i planarny splitter dla naszych telefonów, tych niewykonanych też.

Korytarz, po którego ścianach wspięły się piżmaki. Korytarz w sanktuarium i korytarz w hospicjum.

Korytarz iluzji. Korytarz represji. Korytarz-rękaw, w środku bilecik: niech zawsze będą twoje urodziny. Korytarz-luneta. Tubus, wreszcie tunel – płytki jak spód rybnej konserwy.

Korytarz dla Schumana, on upewni cię, że do rana możesz
leżeć w pościeli. Korytarz – posiwieli.

Korytarze, którymi od razu idzie się do nieba, i te prowadzące
pod stopy Michała. Pozbawione fotografii. Gołe, przezierne.
Korytarz w oparach siarki, zachęcający do kąpieli. Korytarz
serca, gdzie dotlenione i niedotlenione nie stykają się.

Korytarz, w którym znalazłam twoją wizytówkę, i ten z taśmą
policyjną, z skrawkiem rypsu. Korytarz typu L. w naszym daw-
nym domu.

Korytarz typu L.

Z greckiego Helena

Uciekała przed niżem Jarosławem. Odwiedziła dziadków.
Czuła napór

pomysłów, potem powłok.

Pisała: nosimy gniazda zamiast fryzur, pływamy w
gliniankach,

śpimy

przy zapachu oleju.

Wzorowy ruch

W sprawie wyzwolenia kobiet – umówił się ze mną:
jeśli zdążysz ze swoimi papierami do wtorku,

we wtorek ruszymy
nad Zatokę Myszołowów. I mówię wam, warto było się
spieszyć, choć ślizgał się człowiek

jak scyzoryk na udzie,
wił i unikał rodziny przez telefon. A po powrocie? Nie tylko
wspomnienia,

całe zbiory rzeczy do pamiętania. Czy widziałeś stopy tak
różowe jak język królika? – pytam.

Bard i bardak

Zmieniły świat: pszczoły, dystychy, talerze
perkusyjne.

Lakierki zmieniły miasto.
Gdy leci kula z człowieka i śliny, wściekłość na dwóch nogach
– kojarzy się fonicznie.

Nie ma jądra
ani troposfery. Tak czasem chcemy.

Margines

kupić 20 słoików czerwonego dżemu,
nóg nie golić,
klucz dać sąsiadom,

o których wiadomo, że się budują na granicy.
I nocować, i pędzić dzień –
jak osoby rozumne, ozdobne, niezdolne do ruchu w tył, ale
nadal zainteresowane pytaniem: to już?

Darmowa przynęta

Próbujemy na odległość.

Ktoś ze znajomych miał to samo? Pytam o dżdżownice.

Ktoś myślał o nich na poważnie.

Wcześniej. Pewnie Eliot. Łzy ziemi, brzmi jak Eliot?

Może jakiś Kanadyjczyk.

(Najłatwiej skusić właśnie ich – jak dżdżownice

zostali przywleczeni z innego kontynentu)

Czy Eros mojej wyobraźni to ten sam facet,

który reperuje kamerki

po domach? Może lepiej, jak mu ją zapakuję w papier śniadaniowy i gdzieś wyślę.

– Michałowi

Troposphere

"...a flower doesn't tuck in its legs, only people tuck in their legs."
Tomaž Šalamun

Girdles

In sundry ways: the past.
On flat bones,

nitrate films,
load-bearing plates, so many shoulders.

Epsom salt

Time, that battered bowl.
You put your feet in

and you're a professor,
a janitor at Elektrim, you sell olive oil

in 3 liter bags,
have a plot in the municipality of Reszel.

A forest land that attracts
dogs, cats, wasps and slugs.

Backroom

It starts as ever: cats and slugs.
The light has broken through
to the backroom, but it doesn't fester.

Tools

The year has turned.
The wind's carried away the clutter by the scruff of the neck.

The sand has shifted
at the levee. Plenty to defend yourself against

and we found
even more tools.

Glowing incandescent bulbs

Sefirot, plain letters, too. Etching and extract, warm filaments,
only as color.

No need to travel far.
There are unnecessary and necessary piles,

unnecessary stock,
necessary track.

From the gate, a large bagheera has been watching us.

Beliefs

In air that clean,
you can't count anything.

This way, Sunday

This way, Sunday, where the
clogs are and we learn the language of plants.

Where they call for the light to commit robbery
in the bedroom with no curtains.

This way,
where the blue trails, the forge and the charterhouse,

both closed.
Where the perforator vein swells

and the cruller molds under the trashcan.
In spring,

the park complex thaws,
dry conversations are tossed to the birds.

How to get hired as Tadeusz Kantor's driver?

At first, nothing sounds like ideology.
Then everything sounds like ideology.

That you put a seal in the void.
Air out after sleeping.

That you stay away
from pain, dancing, erratic, like seaweed.

A minor strike

A minor strike in your home and a birthday, too. A sparkler,
and steamed yolks' cream.

I've never seen you so mature,
so talented,

so abandoned,
like a glade in January.

Warsaw, January 2021

Hooked

The zesty, even frenzied in you
that makes you shed

a coat,
even by the sea.

The needly, hooked,
rooted

in you. It kisses roofs and carpets,
slides its body like a ship cargo.

Tarp and slides

I

A flutter of what,
panic? No, a tarp on a wagon.

And suddenly: voices in AVI files,
a bit chopped.

If anyone had seen me in this Turkish outhouse,
crouching,

eyes fixed
on you, how I try to hide it!

And suddenly: a padlock on an Abyssinian well, a sloping
terrace,
a wasp between your toes.

II

As if they constantly moved
the scenography,

the eye tried to find a crane, a hoist,
but these were kept –
a secret.

III

Maybe I was: crouching, clinging, holed up
in one terminal

or another,
supposedly to save money. I've saved: now I'll spend.

Documents

I

Engineers on their way.
To Hawa, into the heart of production

of trumpets, shipping containers.

II

Where the village feeds
with mosaics,

shoots down ripe nuts. Bring on the mice.

III

Where questions are asked, as if cascading,
scattering

single words. June?

The grass around the processing plant

thickens like starch, and the musty smell
of something undocumented.

Payroll archive

Her body will clot – over the city, the
payroll archive. When she's going to visit her mother

bootleg
peanut butter in hand.

It's a heaving city,
sweaty,

24/7 post office, food trucks, a window of life,
only 'no thermal baths.'

Sometimes you cannot tell
between what cripples and what tickles.

Corridors

Seems there are corridors trailing behind people.

A corridor of air, followed by a glide of breath. A corridor of desperation. A corridor of inaction. A corridor smelling of bay leaf. A corridor filled with the waste of all fractions.

The corridor of Szymanski who wanted his wife back. Then, the comet. Corridor-reins, ending with a dog. Doggies in space drink for free.

The corridor of deliveries. The corridor of withdrawals. A shaft with a collar, on warranty.

A corridor of denial. And of undeniable. A corridor of surveys, special for Gliwice and special for Koscielisko. Corridor-tribune, in it – the raised voice. A moulin pothole and planar splitter for our phone calls, the unmade ones too.

A corridor climbed by muskrats. A corridor in the sanctuary and a corridor in the hospice.

The corridor of illusion. The corridor of repression. Corridor-sleeve, inside a ticket: may every day be your birthday. Corridor-lunette. A tube, finally a tunnel – shallow as the bottom of a fish can.

A corridor for Schuman, it's okay to lie in bed until morning,
he'll say. Corridor-turned grey.

Corridors that take you straight to heaven and those that
lead under Michael's feet. Devoid of photographs, bare and
translucent. A corridor of sulfur fumes, inviting a bath. The
corridor of the heart, where the oxygenated and the hypoxic
do not meet.

The corridor where I found your business card. The one with
police tape, with a grosgrain scrap. The L-type corridor in our
old home.

The L-type corridor.

From the Greek Helen

She was fleeing from Jarosław the cyclone. Visited her grand-
parents.

Felt the rush

of ideas, then – of layers.

Wrote: we wear nests instead of hair, swim in forgotten clay-
its,

we sleep

by the smell of oil.

Excellent move

When it comes to women's liberation, he made a deal with me:
if you turn in your papers by Tuesday,

we'll go
to the Buzzard Bay. And let me tell you, it was worth the rush,
even if you had to glide

like a jackknife on a thigh,
squirming, avoiding calls from the family. And after I re-
turned? Not only memories,

but whole sets of variables to remember. Have you ever seen
feet as pink as a rabbit's tongue? I ask.

The rhymester and the wreck

They changed the world: bees, rhyme schemes,
cymbals.

Dress shoes changed the cityscape.
When a ball of man and saliva goes flying, rage on two legs – it
has a certain ring to it.

There is no nucleus
or troposphere. Sometimes we wish it this way.

Margin

buy 20 jars of red jam,
no shaving legs,
leave the key to the neighbors,

who we know are building a house where the city ends.
Spend the night and rush through the day –
like rational, ornate people, unable to move backwards, but
still interested in the question: Is that it?

Free bait

We're trying the distance thing.
Has anyone you know done it? I mean dew worms.

Someone was serious about them.
Before. Probably Eliot. Tears of the Land, does it sound like
Eliot?

Or maybe some Canadian.
(They are the easiest to entice – like dew worms,

brought from another continent).
Is the Eros of my imagination the same guy

who fixes webcams
in people's homes? Maybe it's better if I wrap my imagination
up in brown paper and mail it.

– for Michał

Cuprins / Spis treści / Table of Contents

Bio

Troposferă

Praguri	9
Bravade	10
Magazie	11
Unelte	12
Fire incandescente calde	13
Credințe	14
Pe aici, duminica	15
Cum să ajungi șoferul lui Tadeusz Kantor?	16
O mică grevă	17
Încârligat	18
Prelată și diapozitive	19
Documents	21
Arhivă salarială	22
Coridoare	23
Din grecescul Elena	25
Mișcare exemplară	26
Bard și harababură	27
Periferie	28
Momeală gratuită	29

Troposfery	
Obręcze	33
Fasony	34
Zaplecze	35
Narzędzia	36
Ciepłe włókna żarowe	37
Wierzenia	38
Tędy, niedziela	39
Jak zostać kierowcą Tadeusza Kantora?	40
Mały strajk	41
Haczykowate	42
Plandeka i przeźrocza	43
Documents	45
Archiwum płacowe	46
Korytarze	47
Z greckiego Helena	49
Wzorowy ruch	50
Bard i bardak	51
Margines	52
Darmowa przynęta	53
Troposphere	
Girdles	57
Epsom salt	58
Backroom	59
Tools	60
Glowing incandescent bulbs	61
Beliefs	62

This way, Sunday	63
How to get hired as Tadeusz Kantor's driver?	64
A minor strike	65
Hooked	66
Tarp and slides	67
Documents	69
Payroll archive	70
Corridors	71
From the Greek Helen	73
Excellent move	74
The rhymester and the wreck	75
Margin	76
Free bait	77

